

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-288/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 17. siječnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/852, urbroj: 401-01/20-17-1 od 12. listopada 2017.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena iz razloga što Općinsko državno odvjetništvo u Bjelovaru nije u zakonom propisanom roku odlučilo o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi ističe da je 3. lipnja 2017. uputio zahtjev za pristup informacijama broj 17-1696/17-58/02 putem elektroničke pošte i ovaj zahtjev prilaže uz tužbu. Također ukazuje da je jedino Općinsko državno odvjetništvo u Bjelovaru osporilo zaprimanje zahtjeva za pristup informacijama u vrijeme u kojem je zahtjev upućen svim drugim županijskim i općinskim državnim odvjetništvima. Ukazuje na postupanje službenika za informiranje Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru koje smatra neprimjerenim. U odnosu na rješenje tuženika ističe povredu načela upravnog postupka koja se odnose na pravo sudjelovanja u postupku, a osobito članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku. Predlaže da Sud odredi ročište na kojem će saslušati tužitelja i službenika za informiranje Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru te da donese presudu kojom se poništava rješenje tuženika i nalaže Općinskom državnim odvjetništvu u Bjelovaru da u roku od osam dana odluči o zahtjevu tužitelja.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima. Ukazuje da je iz samog zahtjeva tužitelja razvidno da je poslan putem elektroničke pošte na adresu ... dok je požurnicu uputio na e mail adresu ... a na ovu požurnicu je Općinsko državno odvjetništvo odgovorilo i navelo da zahtjev nije zaprimljen. Ističe da je isto javnopravno tijelo tijekom žalbenog postupka dostavilo očitovanje iz kojeg proizlazi kako je tužitelj zahtjev poslao na e mail adresu koja je nevažeća i nije u funkciji već 10-ak godina, a da sadašnja e mail adresa nije

povezana s ranijom adresom na koju je tužitelj poslao zahtjev 3. lipnja 2017. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta kao i iz obrazloženja tuženika proizlazi da je tužitelj 3. lipnja 2017. od strane Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru zatražio informacije o tome koliko je to tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama i koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti u razdoblju od 1. veljače do 31. svibnja 2017. Povodom žalbe koju je tužitelj podnio tuženiku zbog nepostupanja javnopravnog tijela po podnesenom zahtjevu tuženik je od javnopravnog tijela zatražio očitovanje koje je dostavljeno dopisom broj PPI-DO-24/17-2 od 13. srpnja 2017. i u kojem se navodi kako javnopravno tijelo zahtjev za pristup informacijama nije zaprimilo, a u kojem je također navedeno da je isto javnopravno tijelo zaprimilo zahtjev tužitelja 14. ožujka 2017. o kojem je donijelo rješenje 27. ožujka 2017.

Tužitelj je uz tužbu dostavio zahtjev od 3. lipnja 2017. iz kojeg je vidljivo da je upućen javnopravnom tijelu elektroničkom poštom na adresu ..., dok je iz podataka spisa predmeta naročito očitovanja javnopravnog tijela od 23. studenog 2017. očigledno da je adresa elektroničke pošte ovog javnopravnog tijela ...

Prema odredbi članka 18. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. i 85/15.) ako je zahtjev podnesen putem elektroničke komunikacije smatrat će se da je podnesen pisani zahtjev. Zakon o pravu na pristup informacijama nije propisao upotrebu elektroničkog potpisa kako to propisuje Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), čime je olakšano ostvarivanje prava na pristup informacijama. Međutim, ovakav način podnošenja zahtjeva ne sadrži istodobno i dokaz o tome da je zahtjev podnesen što je u dvojbenim situacijama kakva je predmetna potrebno posebno utvrđivati. U provedenom postupku neprijeporno je utvrđeno da je tužitelj zahtjev podnio na adresu elektroničke pošte javnopravnog tijela koja nije u uporabi već duži niz godina zbog čega je prema ocjeni ovog Suda tuženik pravilno utvrdio da je podnesena žalba tužitelja zbog nepostupanja javnopravnog tijela u svezi s njegovim zahtjevom neosnovana, a sve iz razloga jer javnopravno tijelo taj zahtjev nije niti zaprimilo.

Tužbenim navodima tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Tužitelju je dostavljeno očitovanje tuženika na tužbene navode o čemu se tužitelj nije posebno očitovao.

Kako se rješenje tuženika temelji na podacima koji su sukladni podacima samog zahtjeva tužitelja od 3. lipnja 2017., a koji se odnose na adresu elektroničke pošte kojom je zahtjev dostavljen javnopravnom tijelu, to na ovu odlučujuću okolnost nije bilo potrebno saslušavanje tužitelja niti službenika za informiranje javnopravnog tijela, kako to tužitelj u tužbi predlaže.

Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 17. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.